

รู้จัก Creative Economy

ใน 5-6 ปีที่ผ่านมาเกาหลีใต้สร้างสิ่งแปลกใหม่ให้แก่โลกด้วยการ “ส่งออก” วัฒนธรรมในหลากหลายรูปแบบ เหมือนกับที่จีน อินเดีย อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฯลฯ ได้ทำก่อนหน้านี้มาแล้วในประวัติศาสตร์ รายได้และการจ้างงานที่เกาหลีใต้ได้รับไปเป็นกอบเป็นกำมาจากกลุ่มอุตสาหกรรมที่เรียกว่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries)

เกาหลีใต้มีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ตลอดจนมีศิลปะ งานฝีมือ ความสามารถในการแสดงละคร ความสามารถในการถ่ายภาพ ในการออกแบบฉาก ในการออกแบบแฟชั่น ฯลฯ เมื่อเอามาผสมเข้ากันโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ (บทประพันธ์ บทละคร บทเพลง) ก็ได้ผลงานออกมาเป็นสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เสื้อผ้า ทรงผม ดนตรี ฯลฯ ที่โดนใจชาวโลกอย่างน่าทึ่ง

การผลิตและให้บริการที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) ประกอบไปกับวัตถุดิบสำหรับความสร้างสรรค์ เช่นนั้นแหละคืออุตสาหกรรมสร้างสรรค์

คำที่ฮิตในขณะนี้ในโลกก็คือ **เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)** ซึ่งมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นพลังผลักดันเพื่อสร้างงานและทำรายได้แก่สังคม ดังเช่นฮอลลีวูดของสหรัฐอเมริกา หรือบอลลีวูด (วงการสร้างหนังในบอมเบย์ของอินเดีย) เป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สำคัญยิ่ง

ปัจจุบันประเทศพัฒนาแล้วอาศัยเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ ซึ่งตรงข้ามกับประเทศกำลังพัฒนาที่ใช้ปัจจัยการผลิตราคาถูก (เพื่อผลิตสินค้าราคาถูกส่งออกไปยังประเทศอื่น) เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งนับวันจะเคลื่อนได้ยากขึ้นทุกที

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ประกอบด้วยการผลิตและการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับมรดกทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด โบราณคดี วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ศิลปะ งานฝีมือ ตลอดจนงานศิลปะ เช่น ภาพวาด รูปปั้น

ภาพถ่าย วัตถุโบราณ รวมทั้งศิลปะการแสดง เช่น การแสดงดนตรี การแสดงละคร การเต้นรำ โอเปร่า ละครสัตว์ การเชิดหุ่นกระบอก ฯลฯ

นอกจากนี้ก็รวมไปถึงกลุ่มผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์อื่นๆ และประเภทโสตทัศน (Audio-visual) เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ยังครอบคลุมไปถึงการให้บริการกลุ่มออกแบบ เช่น ออกแบบภายใน กราฟิก แฟชั่น อัญมณี ของเด็กเล่น ฯลฯ กลุ่ม New Media เช่น ซอฟต์แวร์ วิดีโอเกม เนื้อหาดิจิทัล ฯลฯ และกลุ่มบริการความคิดสร้างสรรค์ เช่น บริการทางสถาปัตยกรรม โฆษณา วัฒนธรรม และนันทนาการ ตลอดจนบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลและความคิดสร้างสรรค์

งานผลิตและบริการข้างต้นทำรายได้มหาศาลให้แก่ประเทศพัฒนาแล้วขึ้นเป็นลำดับ จนเป็นตัวอย่างให้หลายประเทศเลียนแบบ จนอาจกล่าวได้ว่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์กำลังเป็นเป้าหมายสำคัญของนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยที่ร่ำรวยวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมนี้ ไม่ว่าจะเป็นวัดวาอาราม พระราชวัง อาหารไทย นวดไทย มวยไทย ข้าวไทย ผลไม้ไทย ผ้าไหมไทย สุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยว เช่น อุทยาน สุโขทัย ภูเก็ต เชียงใหม่ พัทยา เขียวราช ลำเพ็ง ฯลฯ

ประเด็นสำคัญก็คือ เราต้องนำวัตถุดิบเหล่านี้มาสร้างคุณค่า ด้วยความคิดสร้างสรรค์ (Creative Ideas) เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และการรอกงามของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้นในอนาคต

สิ่งที่จะต้องฝึกหัดและฝึกปรือกันในห้องเรียน ในมหาวิทยาลัย หรือแม้แต่ในที่ทำงานและในครอบครัวจนตลอดเวลา เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้นก็คือ

การมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้และฝึกฝนกันได้ ☺

เนเน